

ŽUPNE OBAVIJESTI

8.11. PONEDJELJAK – 7.30 + za zahvalu i za jedno bolesno dijete

9.11. UTORAK – **Posveta Lateranske bazilike; blagdan**

– 7.30 + za duše u čistilištu

10.11. SRIJEDA – *Sv. Leon Veliki, papa i crkveni naučitelj; spomendan*

– 7.30 – **u župnoj crkvi:** + na određenu nakanu

11.11. ČETVRTAK – *Sv. Martin Tourski, biskup; spomendan*

– 7.30 + Kuharić Marin, roditelji Skupnjak i Kosec

12.11. PETAK – *Sv. Jozafat Kuncević, biskup i mučenik; spomendan*

– 7.30 + Skupnjak Filip god. i Antonija

13.11. SUBOTA – 17:00 – skupna sveta misa: + Mišćević Milovan god., Katarina;

Jerešić Pavao i Kata; + Ivica Mišak god., + Josip Vizinger god. i Ivka; + Skupnjak Stjepan god., Franjo i Agneza; + Lacko Božidar i Josip, Magić Mijo; + Novosel Marijana, Dubravko, Dragica i Ivan; + Đundek Milka god. i Petar; + Ana Žmuk god. i Stjepan; + Tropšek Štefica god. i Stanko, Bogović Marija god. i Pavao; + Smodek Ivan, Zvonko i rod. Barbir, Majcen Stanko i rod.; + Kosec Ana i Dragutin, rod. Novosel; + Šaško Martin, ob. Šaško i Mišak; + Komes Marija god. i Ivan; + Kečkan Agata i Mišak Katarina god.; + Tenšić Elizabta god. i Đuro; + Tenšić Vjekoslava; + Hojsak Danijel god.; + Majcen Gabrijel; + Hrman Mirko god. rod. Majcen Ivan i Klara; + Vugrinec Dragutin god. i Danica; + Novosel Stjepan; + Radivoj Cvrtnjak; + Lacko Tomo god. i Marija; + Samardžić Jusuf, Anica i Rutić Nevenka god.; + na nakanu BDM; + Jagčić Marija god. i Franjo, ob. Jagčić; + Tuđan Stjepan god.; + Hren Ivan god. i obitelj; + Vugrinec Branko god., Božica, Stjepan i Anka; + Makšan Stjepan, Marija; Vugrinec Marija; + Lučić Cvitko; + ob. Lučić, + za duše u čistilištu; + Stjepan Grozdek i rod., za ozdravljenje; + Višnjik Zdravko god., Terezija i Dragutin; + Perši Stjepan i Ana, Hrman Margareta; + Ribić Mate, Mare, Nikica i Dragica; + za zdravlje; + za obraćenje obitelji i ozdravljenje mlade djevojke, za duše u čistilištu; + Martin i Monika Mišak i djeca; Milka Večerić

14.11. 33. NEDJELJA KROZ GODINU – 4. Svjetski dan siromaha

7:30 + župna sveta misa

9:30 + Vincek Katica god., Slavko i Dubovečak Ivan

11:00 + Mišak Katarina i Petar god. i Stjepan

- TISAK: župni listić; Glas koncila, Glasnik Srca Isusova i Marijina
- u srijedu u 20:00 sati: proba župnog zbora
- u subotu u 10:00 sati: susret ministranata.

KATEHEZA: – prvopričesnici: petak, 14:30 sati: 3.a razred!

– krizmanici: 8.a razred: petak u 15:30 sati;

8.b razred: petak u 16:15 sati

– 6.a razred: u utorak u 16:15 sati;

– 6.b razred: u utorak u 17:00 sati.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Hrvoje Damiš; žpk.; mob: 098 9678 518;
studeni, 2021.; Široke Ledine 4, Trnovec; web: www.zupa-trnovec.hr;
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

ŽUPNI LISTIĆ

Godina XIII.

Broj 50 (669)

7. studenoga 2021.

32. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: 1Kr 17, 10-16

Psalam: Ps 146, 6c-10

Drugo čitanje: Heb 9, 24-28

Evangelje: Mk 12, 38-44

U mjesecu listopadu preimuli su naši župljani:
+ Srećko Hrman (r. 1963.); + Anka Mlakar r. Vugrinec (r. 1926.);
+ Ivan Hrman (r. 1936.); + Radivoj Cvrtnjak (r. 1963.).
Molimo za njih i za sve naše drage pokojne!

Trpjeti i raditi za Katoličku crkvu.

Od ovih principa ne odstupamo nikada, makar uz cijenu života.

— **Blaženi Alojzije Stepinac**

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Ono što nas najviše pogađa zasigurno je siromaštvo. Dok jedni imaju u izobilju, drugi jedva spajaju kraj s krajem. To je prisutno kroz cijelu povijest. Od antičkih civilizacija, kroz srednjovjekovlja i svih kasnijih razdoblja pa do današnjeg dana. I koliko god mi govorili o jednakosti razmišljajući o nekim „boljim“, prošlim režimima, možemo biti sigurni da i tamo nije bilo bolje. Jednom je negdje pisalo: „Ako imaš sve, a Boga nemaš – nemaš ništa! A, ako nemaš ništa, a imaš Boga – imaš sve!“ O tome nas poučavaju i misna čitanja ove nedjelje.

Prvo čitanje (1Kr 17, 10-16) govori o susretu proroka Ilije i udovice iz Sarfate. U tom je gradu vladala glad. Udovica koja živi zajedno sa svojim sinom nema što za jesti i sprema se od brašna, što joj ga je ostalo i malo ulja zamijesiti kruh sebi i svome sinu pa da, nakon što taj zadnji obrok pojedu, umru. I tu dolazi prorok Ilija koji je moli da njemu umijesi kolačić. Udovica se opravdava govoreći da nema, ali Ilija je uporan. I ona ga poslušala. Bog zbog toga dobročinstva čini da joj više nikad ne ponestane brašna i ulja. Možemo nagađati što se toj udovici vrtjelo po glavi kada joj je Ilija rekao neka mu umijesi kruh i da će joj Bog dati brašna i ulja u izobilju. Vjerojatno je bila pobožna žena, a možda je i mislila: „Učinit ću pa što Bog da. Ako je istina, spasit ću sebe i sina!“ Ne znamo što joj se vrtjelo po glavi, ali znamo da je povjerovala i da joj se vratilo stotruko.

U evanđelju (Mk 12, 38-44 Isus govori mnoštvu o pismoznancima „koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama“. Uglavnom, vole se isticati i biti prvi. I mi mnogo puta upadnemo u đavlovu zamku kada nas ljudi hvale. Umjesto da u poniznosti na to odgovaramo: „Sluge smo beskorisne, učinismo što smo bili dužni učiniti!“ (Lk 17, 10) mi se tada uzoholimo misleći kako nam nema ravna. K tome još Isus dodaje: „proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava.“ Bogataši su, koristeći nevolju i tragediju udovica, uzimali njihove kuće jer se za njih nije imao tko pobrinuti. I Isus naglašava kako su to radili u „Božje ime“. Upravo zbog toga „Stići će ih to oštija osuda!“. Ako netko lihvari i uzima od siromaha, stići će ga pravda, ali ako netko to radi pod velom pobožnosti i bogobožnosti stići će još oštija osuda, jer oni, uz to što gaze dostojanstvo bližnjega, izravno vrijeđaju Boga svojom lažnom pobožnošću. To je težak grijeh jer se ne događa u naletu osjećaja, strasti ili neznanju, nego se odvija promišljeno kako bi se na nevolji i tragediji bližnjega zgrnulo bogatstvo.

Isus završava s primjerom jedne udovice koja u hramsku riznicu baca dva novčića. Dok je ona stavila ta dva novčića, bogataši su bacali mnogo kako bi ih ljudi vidjeli i kako bi rekli da su oni pobožni. U tom daru se skriva oholost i taština. Dati od suviška je lako, ali dati od posljednjega je čin ljubavi. I kao što je udovica iz Sarfate od posljednjeg brašna i ulja umijesila Iliji kruh, tako je i ova udovica dala od posljednjeg što je imala. U tom se neznatnom, ali u isti čas velikom daru kriju vjera, ufanje i ljubav prema Bogu koji može i hoće bijedu ove udovice okrenuti na dobro. Po primjeru udovica iz današnjih čitanja i mi moramo biti spremni činiti djela milosrđa. I nama će Bog uzvratiti. Razumljivo, neće to biti u vidljivom obliku kao kod udovice iz Sarfate, ali ćemo u srcu i duši imati mir i povezanost s Bogom. Sve počinje od nas. Ako budemo puni ljubavi prema Bogu i bližnjemu, nebo će se spustiti na zemlju i učinit ćemo da ovaj naš svijet postane bolji.

Dominik Hrupek

POSVETA LATERANSKE BAZILIKE (9.11.)

Upravo jer je crkva Petrovih nasljednika, od davnine je dobila naziv *caput et mater omnium ecclesiarum* – glava i majka svih crkava, te je stoga dan posvete ove bazilike značajni blagdan jedinstva s Rimskom Crkvom koja predsjeda u ljubavi nad svim Crkvama. Zato se danas ne slavi samo izgradnja i posveta Lateranske bazilike kao kamenog i lijepo urešenog zdanja, nego se prije svega slavi vjera svih onih koji pogled svoga duha okreću prema Crkvi koja je po Petru primila ključeve kraljevstva nebeskog i dobila jamstvo da je vrata paklena neće nadvladati. Ako je sveti Augustin prigodom posvete jedne bazilike potakao svoje vjernike da oni sami budu zdanje Božje kojemu vjera daje oblik, nada čvrstoću, a ljubav kompaktnost, koliko to više vrijedi u slučaju posvete ove crkve koja je simbol i sredstvo međusobnog jedinstva svih vjernika koji pripadaju samo jednoj svetoj katoličkoj i apostolskoj Crkvi.

Ali Crkva može imati takva obilježja samo ako joj je Krist temelj i počelo, ako joj je on oslonac i snaga. Samo ako je Krist jamstvo Crkvi u vremenu, ona može doći do svoga ostvarenja u vječnosti. Govoreći o tome sveti će Augustin posvjedočiti: „Apostol, kao mudri arhitekt, postavio je Krista Isusa za temelj, njega koji je izabrani zaglavni kamen, kao što nam to doziva u pamet i Petar izvlačeći iz proročkih spisa, kojega ljudi odbaciše, ali je izabran i dragocjen pred Bogom. Pristajući čvrsto uza nj, daje nam se mir; dok smo jako oslonjeni na nj, slijeva se u nas snaga. On je, u isto vrijeme, temeljni kamen – jer je on koji nas drži – i zaglavni kamen, to jest princip povezivanja u jedinstvo. On je također onaj kamen na kojem, gradeći kuću, razuman čovjek ostaje, u najvećoj sigurnosti, protiv svih iskušenja ovoga života. Takvu kuću ni snažne provale kiša ne mogu oboriti, niti je mogu odnijeti bujice voda, niti njezinu stabilnost mogu poljuljati vjetrovi.“ U tom duhu ovaj blagdan treba biti blagdan Krista Gospodina, glave i temelja Crkve, koji potom posebne ovlasti nad svojim zdanjem ostavlja Petru i njegovim nasljednicima. Upravo radi toga da se ne bi dogodilo da Crkva zaboravi svoje temelje u Kristu, Krist je ostavio dar Petru i njegovim nasljednicima da jamče cjeloviti nauk Crkve i učvršćuju svoju braću u vjeri.

Što reče sveti Augustin nekada, vrijedi i danas za nas, jer pripadnost Katoličkoj Crkvi nije jamstvo spasenja samo po sebi kao po nekom uhodanom automatizmu. Ono u nama treba izazvati dužni ponos na svetu vjeru koju baštinimo u zajedništvu s Petrovim nasljednicima, ali isto tako treba biti dodatni poticaj da tu istu vjeru još dosljednije živimo i djelima potvrđujemo. Završio bih stoga znakovitim riječima svetog Augustina: „Sada, ponavljam, gradite s duhovnom ljubavlju dom vjere i nade po svim dobrim djelima, za koja neće biti prigoda na onom svijetu. Kao temelje u svojim srcima postavite apostolske i proročke poticaje, svoju poniznost prostrite kao pod bez ikakve ljutnje. U svom srcu spasenjski nauk sjedinite molitvama i govorima kao čvrstim zidovima, a njih osvjetlite božanskim svjedočanstvima kao svjetiljkama, nemoćnike podupirite kao stupovi, siromahe zaštitite kao krov, kako bi vam naš Gospodin uzvratio vječnim dobrima za vremenita, i kako bi vas imao savršene i posvećene za svu vječnost.“